anses for ligestillede i social Henseende. Først naar Forholdet bliver saaledes, har Kvindesagen ophørt at eksistere, og først da har Kvindesagsforeninger ingen Tilværelsesberettigelse. Indtil da vil vi ufortrødent gaa videre ad den Vej, vi er slaaet ind paa, men under de forandrede Forhold vil vi kunne arbejde med større Ro og Tillid. Vi vil nu have Mulighed for at virkeliggøre de Teorier, for hvis Udbredelse vi hidtil har arbejdet."

— — — — —

Diskussionen ved Efteraarsmøderne drejede sig dels om „Unionens" Tilslutning til det „Internationale Kvinderaad" og til „den internationale Kvinde-Stemmerets Alliance", dels om hvad der er Maalet for vore Ønsker ved den kommende Landdag.

Paa Mødet d. 20. Nov. besluttede „Unionen" at indtræde som Medlem baade af „den internationale Kvinde-Stemmerets Alliance" og af et Nationalraad for Finland, hvortil Friherreinde Alexandra Gripenberg har udkastet Planen. Dette Nationalraad vil, dersom det kommer i Stand, komme til at udgøre et Led af det internationale Kvinderaad. — — —

„Hvad angaar det store Oplysningsarbejde, som er absolut nødvendigt, om Kvinderne i vort Land maalbevidst skal kunne bruge deres Stemmeret, har „Unionen" ladet afholde ikke mindre end 72 Foredrag."

Blandt Foredragsholderne nævnes de fra Kvindekongressen i København sidste Sommer velkendte Navne: *Annie Furuhjelm*, som er „Unionens" Næstformand, og *Dr. Maikki Friberg.**)

Af Unionens praktiske Virksomheder nævnes: Madlavningskursus, Mødresyforening, Arbejdsskoler, hvor der undervises i Sløjd, Vævning, Skrivning, Regning o. s. v., Arbejdsuddeling til arbejdsløse Kvinder o. s v.

Fra Rigsdagen.

I Rigsdagen forhandles i denne Tid Toldloven og nogle Jernbanelove. Men da disse Love ikke kan siges at have særlig Interesse for Kvinderne, saalænge de endnu er Tilskuere i det politiske Liv, vil jeg ikke komme nærmere ind paa dem.

Den Lov, vi Kvinder venter paa, er Loven om kommunal Valgret og Valgbarhed. Og da der blandt Bladets Læsere synes at være nogen Usikkerhed med Hensyn til Kvindens Stilling efter Lovforslaget, vil jeg i Dag søge at klargøre den.

Den 8. Novbr. 1906. vedtog Folketinget ved 3. Behandling Forslaget med en § 1, der lyder saaledes:

Valgret til Borgerrepræsentantskabet i København, til Byraadene og Ligningskommissionerne i Købstæderne, derunder indbefattet Frederiksberg, Frederiksværk og Marstal, samt til Sogneraadene paa Landet tilkommer enhver uberygtet **Mand** og **Kvinde**, som har Indfødsret, har fyldt sit 25de Aar, har i det Skatteaar, hvori Valget foregaar, været bosat i og svaret direkte Skat — i København Indkomstskat — til Kommunen, og paa den Tid, Valglisterne affattes, vedblivende har fast Ophold i denne, medmindre vedkommende:

a) nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergiven eller tilbagebetalt; for en Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle i Løbet af de sidste 5 Aar, og medens hun levede i Samliv med ham, som tillige oppebaaren af hende selv,

b) er ude af Raadighed over sit Bo.

Ingen kan anses som uberygtet, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling og ikke har faaet Æresoprejning. Ej heller kan den anses som uberygtet, der har Erhverv ved Utugt.

Den, som har fast Bopæl to eller flere Steder, kan kun gøre sin Valgret gældende, i den Kommune, hvor han har sit Hovedopholdssted.

Naar en Ægtemand som Familieoverhoved har svaret direkte Skat til Kommunen af Ægteparrets fælles eller af Hustruens særlige Midler, betragtes de begge som Skatteydere. Mandens Raadighed over Fællesboet bringer ikke Hustruen ind under foranstaaende Litra b.

De herefter valgberettigede foretager Valget af samtlige Medlemmer af fornævnte kommunale Forsamlinger.

Efter denne Paragraf kan der ikke være Tvivl; her stilles Kvinden fuldstændig lige med Manden. Det betones endog, at Mandens Raadighed over Fællesboet ikke „bringer Hustruen ind under foranstaaende Litra b". Hustruen betragtes som Skatteyder, selv om Manden raader over Fællesboet, altsaa har hun ogsaa i dette Tilfælde Valgret.

§ 2 begynder saaledes: Valgbar til Borgerrepræsentantskabet i København, til Byraadet, Ligningskommissionen og Sogneraadet er enhver, som er valgberettiget ved de kommunale Valg i den paagældende Kommune.

Med al ønskelig Tydelighed siges her, at enhver stemmeberettiget Vælger til de kommunale Valg ogsaa er *valgbar*. Og stemmeberettiget Vælger er efter Folketingets Forslag enhver Mand *og Kvinde*, der opfylder de Betingelser, Loven stiller i § 1.

Folketingets Forslag sendtes derefter til Landstinget, hvor § 1 ved 3. Behandling kom til at lyde noget anderledes. Istedetfor „enhver uberygtet Mand og Kvinde som har

*) I „Det ny Aarhundredes" Februarhæfte findes en Artikel om „De finske Kvinders Stemmeret" af Maikki Friberg.